

SZERETET ÉS HÁLA LÁNGJA...

Városom, te vagy szülőföldem,
benned nőttem, kisebb hazám:
engedd, hogy veled én köszöntsem
Lenint, Sztálint a Tisza partján.

A szeretet és hála lángja
Őértük ilyen eleven.
A szeretet és hála lángja
forrott szoborrá Szegeden.

A márványalap csillogása,
mint a gyermekszem, úgy ragyog:
Lenin és Sztálin szobormása
nem hideg bronzból faragott.

A szív melege olvasztotta
s formálta hűség-vonalát.
A szív melege alapozta
s az őrzi majd örökkön át.

A szabadsággal tudunk élni,
nem hiába ömlött itt vér...
a hátatúz mindig fog égni
bölcс Leninért, nagy Sztálinért!

LÓDI FERENC

A MI BARÁTSÁGUNK

— JEMILIAN BURKOV* —

Ki mondta azt, hogy szétforgácsol minket
Nyelvünk sokfélesége? Csalfa vád!
Kiket egyetlen szó megerősíthet,
Jövendők iker fénye visz tovább.

Közös reményünk készítet a nagy útra,
Vállvetve küzdünk, győzünk mindenütt.
Bármilyen ruhát ölthetiünk magunkra:
Összedobban hú, baráti szívünk.

Útunk kövek és fák között vezethet:
Rakunk tetőket, emelünk falat —
Fellegvárat a jövendő seregnek:
Millió, harcos, fiatal csapat!

A nyelvkülönbség gátjait lebontják
Boldogság, munka, béke, összefon
Közel és távol egy-nyelvű igazság,
Mert szovjet nyelven szólunk szabadon.

*Moldvai költő